Просто хорошая газета

Отдушина

12+

№18 (817) 29 апреля 2020 года

Выходит один раз в неделю | Основана 18 октября 2002 года | Издатель УП «Газета Слонимская» | ГАЗЕТА РЕКЛАМНАЯ ДЛЯ ДОСУГА

НАШЕ ИНТЕРВЬЮ

«Живая» и «мертвая» вода как панацея

Мой собеседник Георгий Дмитриевич Лысенко — доктор народной медицины, член Белорусской ассоциации народных целителей. Автор многочисленных книг о «живой» и «мертвой» воде.

Георгий Лысенко

— Георгий Дмитриевич, с чего всё началось?

— Когда-то в далеком 1986 году я почувствовал себя безнадежно больным. Казалось, долго не протяну. Ездил по санаториям, узнавал какие-то нетрадиционные методы лечения. И в одном из санаториев услышал от соседа по комнате, как тот вылечил сына с помощью «чудесной» воды. Которую путем электролиза легко приготовить из водопроводной или колодезной в домашних условиях. Я заинтересовался, что за вода и как ее приготовить. Испытал на себе, излечился! Теперь охотно делюсь опытом, разработал специальную методику приема воды.

— Пожалуйста, вкратце, в чем суть «живой» и суть «мертвой» воды?

— Эта вода быстро лечит многие болезни, притом без какой-то «химии». Заливается в прибор та вода, которую используете: водопроводная, из колодца или источника. И ничего не добавляете. Путем электролиза «мертвая» вода приобретает положительный, а «живая» — отрицательный электрический потенциал. Обе эти воды становятся слабыми электролитами, которые быстро взаимодействуют с жидкостями организма — желудочным соком, кровью, лимфой, межклеточной жидкостью и другими. «Живая» вода очищается от примесей, в том числе радионуклидов, и становится очень мягкой. В Библии об этом: «И обращу на тебя руку Мою и, как в щелочи, очищу с тебя примесь, и отделю от тебя все свинцовое». (Исаия. Глава 1, стих 25).

— А сейчас расскажите о свойствах активированной воды. Ведь как «мертвая», так и «живая» вода — они разные?

— Конечно. «Мертвая», или кислотная вода — коричневатая жидкость. Свойства сохраняет две-три недели при хранении в закрытых сосудах. «Мертвая» вода — очень хороший дезинфектор. Ею можно полоскать нос, рот, горло при простудных заболеваниях, во время эпидемий гриппа. Эта вода снимает кровяное давление, успокаивает нервы, улучшает сон, уменьшает боль в суставах рук и ног. Ею полезно полоскать рот после еды. «Живая», или щелочная, вода — очень мягкая бесцветная жидкость. После реакции в ней выпадают осадки — все примеси. Свойства сохраняет неделю при хранении в закрытом сосуде. Эта вода — отличный стимулятор, источник энергии. Она активирует биологические процессы организма, повышает кровяное давление, улучшает аппетит, обмен веществ, прохождение пищи, общее самочувствие.

— Скажите, а как изготовить прибор для приготовления «живой» и «мертвой» воды?

— Это сможет сделать любой нормальный школьник седьмого класса. Для этого нужны: 1) диоды Д-245, или Д-248, или КД-202Р; 2) текстолитовая пластинка; 3) пластмассовая крышка; 4) крепление электродов; 5) брезентовый мешочек на 0,2 литра; 6) электроды из пищевой нержавеющей стали длиной 16-18 см и шириной 3-4 см, толщиной 0,8 мм; 7) литровая стеклянная банка; 8) электрошнур с вилкой. В методике приготовления есть несколько важных нюансов.

— Какие именно нюансы?

— Важна правильная последовательность. Залить воду в банку, не доливая два сантиметра, на одном уровне в банку и в мешочек. Включить в электросеть. Греть до температуры 60-70, максимум 80 градусов; если закипит — не годится, и портится прибор. Отключить электрошнур. Вытащить из банки прибор. Вытащить мешочек и вылить воду из него в стеклянную посуду. В другую стеклянную посуду вылить воду из банки.

— Каковы, на Ваш взгляд, лучшие варианты применения?

— Вариантов много. Например, такой: пить 10 дней, первый день — «мертвую» воду, по 100-150 граммов три раза в день. На другой день — «живую», не ограниченно и до еды. «Мертвую» воду желательно разделить дозами в 100 или 150 граммов на два раза. И выпить одну часть до еды за час, а вторую часть — через полчаса после еды. В случае с «живой» водой ее тоже пить перед едой и после. Тогда водичка пройдет двумя очищающими волнами и ее лечебный эффект увеличится. Еще один вариант: утром пить «мертвую» воду, а в обед и ужин — «живую». Этот вариант не ограничивается днями. Желательно употреблять всю оставшуюся жизнь.

— Для приготовления пищи, консервирования эта вода подходит? Или тем, кто длительное время употреблял кремниевую воду, она не повредит?

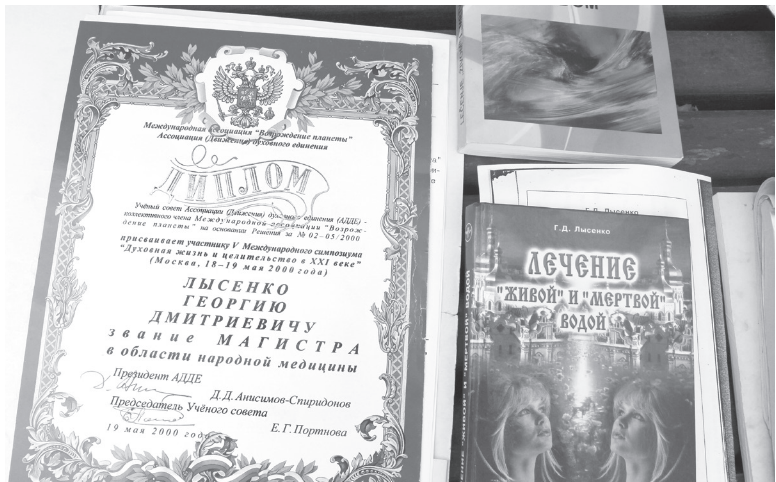
— Те, кто привык использовать кремниевую воду, оценили ее лечебно-профилактическое действие. Но перейдя на регулярное употребление «живой» и «мертвой» воды, эти люди ничего не потеряют, только приобретут новый опыт и оценят ее по достоинству. Сам я кремниевую воду не употреблял. Хотя знаю, что пища будет только вкуснее, консервирование на такой воде даст стойкость и сохранность. Если применять ее для цветоводства и огородничества — это ускорит созревание плодов и повысит урожайность. Говорить о том, что не испытано, не в моих правилах. Повторю еще раз: полученная путем электролиза вода — лечебная. Она меня вернула к полноценной жизни. Десять лет спустя, после того дня, когда я начал употреблять ее, мое самочувствие стало гораздо лучше, чем двадцать лет назад. Сам вылечился и готов помочь другим.

— Георгий Дмитриевич, но для этого нужна вера, что эта вода поможет?

— Конечно. Вера всегда нужна. В данном случае для излечивания себя, не помешает и настойчивость.

Владимир ШУМЕЛЬ

ФОТО АВТОРА

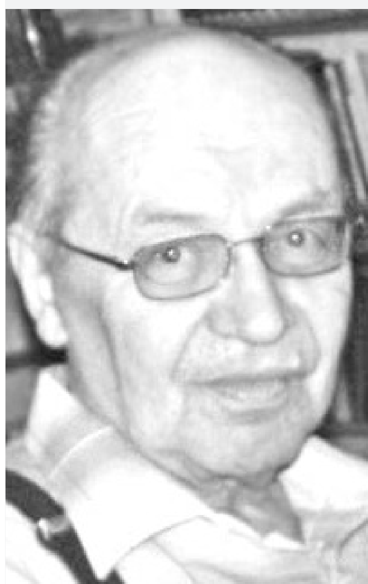

Диплом и книга Георгия Лысенко

НА ПОЭТИЧЕСКОЙ ВОЛНЕ

ТЫ БЫЛ ПРАВ...

Памяти О.А. Лойко

Олег Лойко (01.05.1931 — 19.11.2008)

Собираю чашку по осколочкам,
Память пролетевших дней и лет.
Время всё расставило по полочкам,
Только в этом мире тебя нет.

Сад грустит и дом гниёт заброшенный.
Жаль! Но я одна не потяну.
Под пенёк сосна, как память, скошена,
И никто не чувствует вину.

Ты был прав, предсказывая дни эти!..
Недруги пиарятся в газете,
Утверждаясь в родственности, мол...
Ох, как нужен им твой ореол!

Ты был прав! И горькое молчание
Покатилось в двух мирах слезой
Всех!
Что сделал ты до расставания,
Пусть разбудит колокольный бой.

2014

Раина ДИДКОВСКАЯ

ШЛЯХ ДА БОГА

Гісторыя пасхальнага яйка

Па добрай хрысціянскай традыцыі на Пасхальным тыдні хрысціяне, вітаючы адзін аднаго святочнымі жыццесцвярджальнымі словамі «Хрыстос уваскрос!», абменьваюцца фарбаванымі яйкамі.

Таксама яйкі нясуць у бальніцы, дамы састарэлых, каб людзі, якія па хваробе не маглі прысутнічаць на богаслужэнні, змаглі адчуць радасць гэтай падзеі. Але адкуль з`явіўся звычай фарбаваць і дарыць яйкі? Калі гэта ўпершыню адбылося? Што сімвалізуе сабой галоўны сімвал Пасхальнага свята? І, нарэшце, чаму яйка шмат стагоддзяў з`яўляецца адным з галоўных страў велікоднага стала?

Прынята думаць, што яйка — выключна Пасхальны сімвал, які ўвайшоў ва ўжыванне каля двух тысяч гадоў назад. Але гэта не так.

З даўніх часоў у многіх старажытных цывілізацый існавалі міфы, дзе яйку надавалася значэнне першаасновы, ад якой пасля ўзяў пачатак сусвет і сам вянок прыроды — чалавек. Яшчэ ў народаў Месапатаміі, Індыі, Грэцыі, Кітая, Палінезіі за некалькі тысячагоддзяў да нашай эры існавала паданне, што сусветны парадак атрымаў развіццё ад касмічнага яйка, якое, расколатае, стала зямлёй і небам.

У восьмым стагоддзі да нашай эры ў Старажытнай Грэцыі была распаўсюджана рэлігійная плынь арфізм, звязаная з культам Дзіяніса. Яго прадстаўнікі, акрамя таго, што вучылі аб двух сутнасцях чалавека (высокай — боскай і нізкай — тытанічнай (грубай існасці)) і веры ў пасмяротную адплату, ніколі не елі яек, бачачы ў гэтым спосаб выхаду з паўтаральнага вяртання да жыцця.

На высокае шанаванне яйка як пачатак свету кажа таксама лацінскі фразеалагізм «ab ovo» (даслоўна «ад яйка»), якое ў рускай мове замацавалася са значэннем «з самога пачатку, першааснова».

Язычніцкае светаўспрыманне старажытнага чалавека прыпісвала яйку таямнічыя, магічныя ўласцівасці, многія з якіх, дарэчы, захаваліся да сённяшняга дня. Многія варажбіты ў сваіх рытуалах выкарыстоўваюць яйка і сёння. На яго робяць загаворы, прывароты і адвароты. Ім выкочваюць сурокі, закопваюць у зямлю, каб больш ураджайнай яна была.

Святары вучаць, што нават шкарлупіна асвячонага яйка ні ў якім разе не павінна быць выкінутая на сметнік. Лепш за ўсё яе выкарыстаць як угнаенне для агарода. І тут ёсць рацыя, бо ў ім шмат кальцыю і іншых карысных мікраэлементаў. Да XX стагоддзя ва Украіне шкарлупіну асвячонага яйка кідалі ў раку.

Першыя звесткі аб абмене рытуальнымі яйкамі падчас свята Вялікадня (Пасхі) можна знайсці ў літаратурных помніках шумерскай народнасці (адна з найстаражытных цывілізацый Палесціны, вытокі якой адносяцца да сёмага тысячагоддзя да нашай эры). Згодна з тагачаснымі правіламі этыкету, а таксама з павагі да важнай асобы, кожны чалавек, ідучы на прыём, павінен быў прынесці які-небудзь дар. Бедныя ці не надта багатыя людзі звычайна прынасілі яйкі свойскіх птушак.

Марыя Магдалена з яйкам

МАЛЮНАК З САЙТА MAMAMOZHETVSE.RU

Не выключана, што роўнаапостальная Марыя Магдалена, з`явіўшыся перад рымскім імператарам Ціверыем, таксама паднесла яму яйка. Той, не верачы ва Уваскрашэнне Госпада Ісуса Хрыста, запатрабаваў у знак пацвярджэння праўдзівасці яе слоў, каб тое, што яна прынесла, стала чырвоным. Прыняўшы з рук прынашэнне, правіцель і ўсе, хто яго акружаў, былі вельмі здзіўленыя тым, што яно ў імгненне атрымала чырванаватае адценне. Ва ўспамін аб цудоўным ператварэнні яйка фарбаванне і дарэнне здзяйсняецца і па сённяшні дзень.

Сёння ў хрысціянстве яйка — сімвал Уваскрашэння, а яго чырвоны колер паказвае на тое, што збаўленне чалавецтва здзейснілася праз праліццё крыві Госпада нашага Ісуса Хрыста. Пачынаючы з XVIII стагоддзя ўпершыню ў гісторыі ў моду ўваходзяць велікодныя яйкі, якія выраблялiся з выкарыстаннем каштоўных металаў. У канцы XIX стагоддзя яны сталі знакам раскошы і эмблемай багацця. Рускі немец Карл Фабержэ і ювеліры яго фірмы з 1885 па 1917 год выпусцілі 71 яйка, з іх 52 імператарскіх, упрыгожаных сапфірамі, рубінамі, дыяментамі, каляровым золатам.

Акрамя фарбаванак, нашы продкі ўмелі вырабляць скробанкі — яйкі, выробленыя з дапамогай разьбы, шкрабання па шкарлупіне. Таксама былі пісанкі – дэкаратыўна ўпрыгожаныя з дапамогай воску і фарбаў сырыя яйкі. Распісваннем яек займаліся выключна жанчыны, рыхтуючы сябе да гэтай справы асаблівым чынам. Кожнай дробязі, кожнаму дзеянню, колеру і малюнку пры напісанні пісанак надавалася вялікае значэнне. Колішнія бразготкі (па-руску — «погремушки») з`явіліся дзякуючы пісанкам. Усушанае ўсярэдзіне яйка грымела, бразгацела пры ўстрэсванні. Адсюль і назва дзіцячай цацкі.

Максім СУДЗІЛОЎСКІ

ШАНОЎНЫХ РАМАНА І АКСАНУ ЗАНЕЎСКІХ САРДЭЧНА ВІНШУЕМ СА СТВАРЭННЕМ НОВАЙ СЯМ`І!

Каханне, як той позірк бліскавіцы,
Хай асвятляе вашае жыццё.
Жадаем шчасця поўную крыніцу,
Здароўя — каб хапала вам на ўсё!

Калектыў рэдакцыі «Газеты Слонімскай»

Кошка Марти, пёс Лаки и чёрный стриж Кузя стали победителями фотоконкурса «Крылья? Лапы? Хвост!»

В номинации «Всем котам кот!» кошка Марти (хозяин Семён Лопатский) одержала уверенную победу. Она не оставила равнодушными 849 читателей сайта gs.by, которые за неё отдали свои голоса.

Семён Лопатский. Кошка Марти

Коккер-спаниель Лаки (хозяйка Елена Дячук) в номинации «Большое сердце маленького друга» покорил сердца 168 читателей сайта и стал достойным победителем.

Елена Дячук. Пёс Лаки

138 голосов и победу в номинации «Кеша хороший» одержал чёрный стриж Кузя (хозяин Руслан Липницкий).

Руслан Липницкий. Чёрный стриж Кузя

Награждение победителей состоится 8 мая в 15.00 часов в магазине «Кормушка» по адресу: ул. Шоссейная, 39, съезд на просёлочную дорогу за ветлечебницей.

Юлия ТОЛКУН

ФОТОГРАФИЯ НА ХОЛСТЕ КАК ЗНАК ВНИМАНИЯ

Человеческая память, как жёсткий диск, хранит огромное количество информации. Её бесконечный поток приводит к тому, что воспоминания постепенно стираются. Но благодаря фотографии некоторые особо приятные моменты из прошлого мы можем переживать раз за разом, только лишь взглянув на снимок.

ФОТО АВТОРА

Старые семейные фотографии, как правило, лишены даже минимальной художественной ценности. Зачастую они не очень хорошего качества. Но их значимость в другом. Они хранят моменты. Порой самый простой и невзрачный снимок вызывает массу положительных эмоций и приятных воспоминаний.

К нам в студию часто приходят люди и просят сделать фотохолст со старых снимков. Мы делаем оцифровку фотографии, обрабатываем и делаем фотокартину. Так случилось и в этот раз: Максим сделал подарок для своего дедушки. Как приятно получить большую фотографию своих внуков!

Вы можете подарить новую жизнь старым фотоснимкам, напечатав их на холсте. Благодаря текстуре ткани, размеру и качеству печати, любое, даже самое обычное фото, превращается в произведение искусства. Такая картина станет отличным подарком для ваших близких и украсит любой интерьер.

Ольга НОВГОРОДСКАЯ

Календарь игр 30-го чемпионата и Кубка Республики Беларусь по футболу среди команд первой лиги сезона 2020/21 года

Первый круг

	1 тур
17 апреля	«Локомотив» (Гомель) – «Химик» (Светлогорск) – 5:0
18 апреля	«Гомель» – «Нафтан» (Новополоцк) – 0:0 «Крумкачы» (Минск) – «Гранит» (Микашевичи) – 4:1 «Арсенал» (Дзержинск) – «Ошмяны-БГУФК» – 0:3 «Речицадрев» (Речица) – «Сморгонь» – 1:1 **«Волна» (Пинск) – «Слоним 2017» – 0:0** «Орша» – «Лида» – 3:2
	2 тур
25апреля	«Нафтан» (Новополоцк) – «Лида» – 1:1 **«Слоним 2017» – «Орша» – 2:1** «Сморгонь» – «Волна» (Пинск) – 2:0 «Ошмяны-БГУФК» – «Речицадрев» (Речица) – 0:1
26 апреля	«Гранит» (Микашевичи) – «Арсенал» (Дзержинск) – 1:2 «Химик» (Светлогорск) – «Крумкачы» (Минск) – 0:4 «Гомель» – «Локомотив» (Гомель) – 2:3
	3 тур
2 мая	«Локомотив» (Гомель) – «Нафтан» (Новополоцк) «Арсенал» (Дзержинск) – «Химик» (Светлогорск) «Волна» (Пинск) – «Ошмяны-БГУФК» «Орша» – «Сморгонь»
3 мая	«Крумкачы» – «Гомель» «Речицадрев» – «Гранит» (Микашевичи) **«Лида» – «Слоним 2017»**
	4 тур
10 мая	**«Нафтан» – «Слоним 2017»** «Сморгонь» – «Лида» «Ошмяны-БГУФК» – «Орша» «Гранит» (Микашевичи) – «Волна» (Пинск) «Химик» (Светлогорск) – «Речицадрев» «Гомель» – «Арсенал» (Дзержинск)
11 мая	«Локомотив» (Гомель) – «Крумкачы»
13 мая	**первый раунд – Кубок Республики Беларусь 2020/21 года**
	5 тур
16 мая	«Арсенал» – «Локомотив» «Волна» – «Химик» «Орша» – «Гранит» «Лида» – «Ошмяны-БГУФК»
17 мая	«Крумкачы» – «Нафтан» «Речицадрев» – «Гомель» **«Слоним 2017» – «Сморгонь»**
	6 тур
23 мая	**«Ошмяны-БГУФК» – «Слоним 2017»** «Гранит» – «Лида» «Химик» – «Орша» «Гомель» – «Волна»
24 мая	«Нафтан» – «Сморгонь» «Крумкачы» – «Арсенал» «Локомотив» – «Речицадрев»
	7 тур
30 мая	«Речицадрев» – «Крумкачы» «Влона» – «Локомотив» «Лида» – «Химик» **«Слоним 2017» – «Гранит»**
31 мая	«Арсенал» – «Нафтан» «Орша» – «Гомель» «Сморгонь» – «Ошмяны-БГУФК»
6 июня	**второй раунд – Кубок Республики Беларусь 2020/21 года**
	8 тур
13 июня	«Гранит» – «Сморгонь» «Гомель» – «Лида» «Крумкачы» – «Волна» «Арсенал» – «Речицадрев»
14 июня	«Нафтан» – «Ошмяны-БГУФК» **«Химик» – «Слоним 2017»** «Локомотив» – «Орша»
	9 тур
20 июня	«Речицадрев» – «Нафтан» «Волна» – «Арсенал» «Лида» – «Локомотив» «Сморгонь» – «Химик»
21 июня	«Орша» – «Крумкачы» **«Слоним 2017» – «Гомель»** «Ошмяны-БГУФК» – «Гранит»
	10 тур
27 июня	«Нафтан» – «Гранит» «Химик» – «Ошмяны-БГУФК» «Гомель» – «Сморгонь» «Речицадрев» – «Волна»
28 июня	«Крумкачы» – «Лида» «Арсенал» – «Орша» **«Локомотив» – «Слоним 2017»**
	11 тур
4 июля	«Волна» – «Нафтан» «Орша» – «Речицадрев» «Сморгонь» – «Локомотив» «Ошмяны-БГУ» – «Гомель»
5 июля	«Лида» – «Арсенал» **«Слоним 2017» – «Крумкачы»** «Гранит» – «Химик»
11–12 июля	**1/16 финала Кубка Республики Беларусь 2020/21**
	12 тур
18 июля	«Нафтан» – «Химик» «Гомель» – «Гранит» «Речицадрев» – «Лида» «Волна» – «Орша»
19 июля	«Крумкачы» – «Сморгонь» **«Арсенал» – «Слоним 2017»** «Локомотив» – «Ошмяны-БГУФК»
	13 тур
25 июля	«Лида» – «Волна» **«Слоним 2017» – «Речицадрев»** «Гранит» – «Локомотив» «Химик» – «Гомель»
26 июля	«Орша» – «Нафтан» «Сморгонь» – «Арсенал» «Ошмяны-БГУФК» – «Крумкачы»

Сергей БУЗУН

ФУТБОЛ. 1-Я ЛИГА

ФК «СЛОНИМ 2017» ПОБЕДИЛ ФК «ОРША» В ПЕРВОМ ДОМАШНЕМ МАТЧЕ

В субботу, 25 апреля, на стадионе «Юность» ФК «Слоним 2017» одержал домашнюю победу над ФК «Орша» во втором туре чемпионата Беларуси в первой лиге.

ФОТО АВТОРА

Тимур Сикоев (с мячом)

«Слоним 2017» — «Орша» — 2:1 (0:0)

ФК «Слоним 2017»: Шишлов, Чудук (к), Лозко, Ровбут (Фазылов, 43), Казаков, Орлов, Силинский, Гузов (Чернодаров, 90+4), Корзун (Кошель, 59), Сарамаха (Берг, 80), Сикоев (Курышев, 76).

Голы: 1:0 — Сикоев (54), 2:0 — Сарамаха (76, с пенальти), 2:1 — Калинин (90+2, с пенальти).

Предупреждения: Чудук (22), Берг (80), Фазылов (90); Смунев (30), Сийака (61), Лутик (65), Моталыго (69), Буревский (83).

Удаления: Чудук (90+1).

Зрители: 200.

В первом тайме команды играли осторожно, присматриваясь друг к другу. Все основные события развернулись во второй половине встречи.

Сначала на 54-й минуте Артур Чудук выверенной передачей отправил в отрыв Тимура Сикоева и тот послал мяч мимо вратаря в ворота гостей.

Затем оршанцы недружественно обошлись в своей штрафной с Владиславом Казаковым, и Артур Сарамаха мастерски исполнил 11-метровый штрафной удар. 2:0 — повели хозяева в счёте.

В конце игры приезжие футболисты смогли немного огорчить слонимских болельщиков.

После удара прямой наводкой по центру со штрафного с 17 метров мяч угодил в руку Чудука, стоявшего в стенке. В результате этого Калинин реализовал пенальти, а наш капитан получил вторую жёлтую карточку и был удалён с поля.

Артур Чудук справедливо был признан лучшим игроком матча в нашем составе, но, к сожалению, из-за удаления пропустит следующую игру.

В воскресенье, 3 мая, ФК «Слоним 2017» встретится в гостях с ФК «Лида».

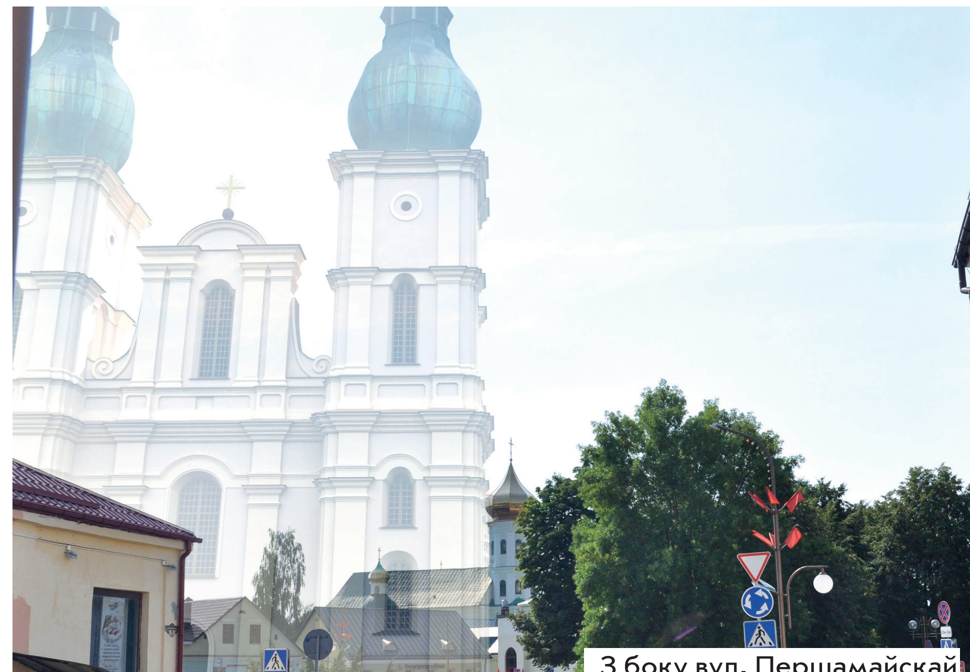
Сергей БУЗУН

Страчаныя слонімскія святыні ў 3D-фармаце

З боку Белаграпрамбанка

З боку санстанцыі

З боку аптэкі

З боку вул. Першамайскай

Графічная рэканструкцыя касцёла святога Міхала Арханёла, які знаходзіўся на сучаснай плошчы Леніна, у выкананні Аляксандра Невара

Пінчук Аляксандр Невар у 2015 годзе распачаў аўтарскі праект «Страчаная спадчына. Хрысціянскія святыні».

Архітэктар па адукацыі, Аляксандр Невар стварае графічныя рэканструкцыі зніклай архітэктурная спадчыны пры дапамозе 3D-мадэлявання і фотамантажу. Як зазначае сам аўтар праекта, гэта дазваляе атрымаць уяўленне аб нашых сапраўдных архітэктурных традыцыях і можа стаць адным з маленькіх крокаў па іх адраджэнні.

На цяперашні час Аляксандр Невар рэканструяваў выгляд 80 аб`ектаў, у тым ліку ў Слоніме і Новадзявяткавічах.

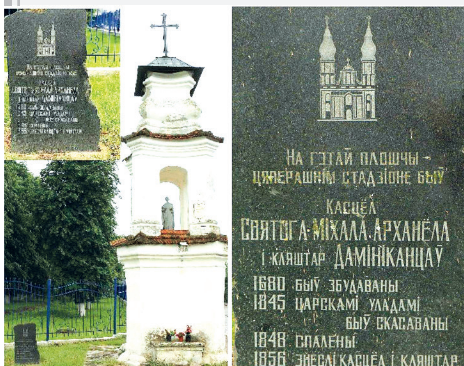
Слонім. Дамініканскі касцёл святога Міхала Арханёла

На сённяшняй плошчы Леніна ў Слоніме, адзначае аўтар, знаходзіўся касцёл святога Міхала Арханёла, былы дамініканскі кляштар.

Кляштар з касцёлам быў заснаваны Крыштафам Пакрашынскім у 1680 годзе. Першапачаткова комплекс быў драўляны, у 1747-1798 перабудоўваецца мураваным.

Лёс гэтага шэдэўра вельмі характэрны — пасля паўстання 1830 года (у 1845 годзе) кляштар скасаваны, ужо праз некалькі гадоў (1856 г.) прададзены на цэглу.

> Мясцовы краязнаўца Мікалай Міцюшын адзначае, что цяпер мясцовая ўлада вымушана будзе ўрэшце рэшт выправіць памылку і ўсталяваць мемарыяльны камень у гонар гэтага страчанага гістарычнага помніка з памылковага месца ў патрэбнае — з вуліцы Пушкіна на плошчу Леніна.

Новадзевяткавічы. Графічная рэканструкцыя касцёла св. апосталаў Пятра і Паўла

Графічная рэканструкцыя касцёла святых апосталаў Пятра і Паўла мае выгляд на сярэдзіну XIX ст. да перабудовы яго пад праваслаўную царкву.

Першыя ўзгадванні пра вёску Новадзявяткавічы адносяцца да 1598 г., калі яна належала старадаўняму шляхецкаму роду Мялешкаў герба «Корчак». У 1677 годзе Т. Мялешка прадаў сваю частку маёнтка Дзевятковічы Аляксандру Казіміру Слізню і з гэтага часу па 1939 г. гаспадарамі Дзевятковічаў становяцца прадстаўнікі шляхецкага роду Слізняў.

У 1779 г. Тадэвуш Слізень пабудаваў у Дзевятковічах драўляны касцёл, а потым, у 1786 г., у сваім маёнтку — мураваны Петрапаўлаўскі, які будаваўся як радавы касцёл — пахавальня роду.

На пачатку XIX ст. маёнтак Слізняў згадваецца ў дакументах як Новыя Дзевятковічы, а былыя Дзевятковічы з гэтага часу становяцца Старымі Дзевятковічамі і пераходзяць да шляхецкага роду Калупайлаў.

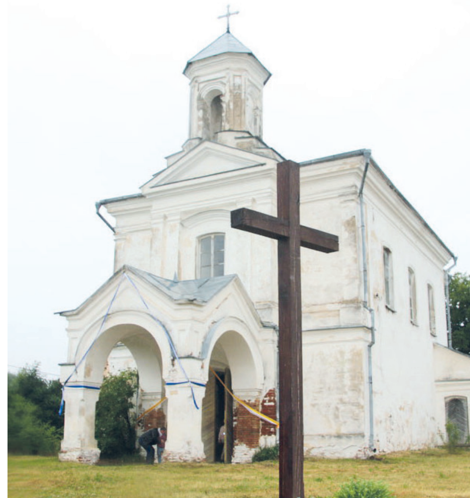
Неўзабаве пасля паўстання 1863-1864 гг. касцёл быў зачынены, а ў 1869-71 гг., згодна з праектам гарадзенскіх губернскіх архітэктараў Ціхвінскага і Крыжаноўскага, быў перабудаваны пад царкву.

Знешні выгляд святыні быў зменены. У часы II Рэчы Паспалітай, на пачатку 1920-х гг., быў вернуты каталікам і са стварэннем парафіі ў Новадзявяткавічах быў кансекраваны ў 1926 г.

Пасля падзей 1939 г. касцёл быў зачынены. У 1941 г. нямецкімі акупацыйнымі ўладамі быў дадзены дазвол на аднаўленне богаслужэння. У 1944 г., ужо пасля адыходу нямецкіх захопнікаў, быў падпалены партызанамі.

Святыня была пераабсталявана пад склад і да пачатку 1990-х гг. зазнала занядбанне і руйнаванне, пакуль не была вернута вернікам — каталікам. Аднавіліся набажэнствы. Рэстаўрацыя касцёла распачалася ў 2001 г. Асобна размешчаная вежа-званіца касцёла і дагэтуль знаходзіцца ў вельмі дрэнным стане і мае патрэбу ў рэстаўрацыі.

Жанна ІВАНОВА

Касцёл святых Пятра і Паўла ў Новадзявяткавічах у наш час

Графічная рэканструкцыя Новадзявяткавіцкага касцёла святых Пятра і Паўла (сяр. XIX ст.) ў выкананні Аляксандра Невара

АНГЕЛИНА ЯРОЩУК: «Спасибо, деды, за Победу!»

14-летняя Ангелина Ярощук живет и учится в гимназии №2 Минска, но своей малой родиной считает наш уютный живописный город Слоним. И это неспроста: родители Ангелины родом из нашего города, здесь прошли их детство, молодость.

Ярощук Валентина Иосифовна

Ярощук Павел Иванович

Ярощук Варфоломей Георгиевич

Игнатик Иосиф Григорьевич

Ангелина Ярощук

Слоним, по словам самой Ангелины, город для вдохновения и воплощения новых идей в ее творчестве: песнях, танцах, литературных пробах. Здесь живут ее бабушки — Ярощук Лидия Онуфриевна и Игнатик Нина Павловна, здесь похоронены ее дедушки, прабабушка. Здесь в каждом уголочке живут истории, события, слава ее предков, которыми она очень гордится.

Примечательно, что Ангелина, проживая в Минске, сумела прославить и воспеть наш город в своем эссе, участвуя в республиканском литературном конкурсе «Дебют». Ее сочинение «Моя малая родина» принесло ей и нам, жителям Слонима, заслуженную победу.

Где бы ни была Ангелина, в каких бы проектах ни участвовала, она всегда говорит, что ее корни, ее истоки из маленького города Слонима. А участвовала она во многих международных, республиканских, городских конкурсах, и даже в межконтинентальном конкурсе в Америке в Нью-Джерси. Там она принимала участие в масштабном музыкальном конкурсе, исполняя песни на родном белорусском языке, соревнуясь с детьми из разных стран и континентов (более 600 участников), и привезла победу своему центру.

Ангелина — солистка Национального центра искусств имени В.Мулявина (художественный руководитель — Стаценко С.А,). К слову сказать, Ангелина — финалист Национального отбора на детское Евровидение, представитель Республики Беларусь на Международном фестивале языка и культуры в Америке (Нью-Йорк, Вашингтон), Германии (Берлин), Бельгии (Брюссель, Антверпен, Брюгге), Австралии (Мельбурн).

Ангелина никогда не останавливается на достигнутом, всегда движется вперед, к новым проектам. Совсем недавно Ангелина участвовала в международном конкурсе, где главным призом была путевка в Международный детский центр «Артек». Ангелина победила и была награждена путевкой в «Артек». Это была уже третья выигранная путевка и поездка в этот лагерь. Как солистку Национального центра Беларуси, Ангелину пригласили участвовать в Международном фестивале славянской музыки, где на огромной артековской сцене в сопровождении оркестра она пела на белорусском языке, представляя культуру, национальный колорит Беларуси.

Смена в лагере была примечательна еще и тем, что в преддверии 75-летия Великой Победы проводился конкурс творческих работ на тему: «С чего начинается Родина? Или какие воспоминания мы храним в нашей семье», по результатам которого лучшие войдут в «Книгу Памяти». Прекрасный российский проект для детей из разных стран! («Артек» принимает детей из Беларуси, Грузии, Украины, Германии, Казахстана, Америки, Италии!).

По возвращении домой Ангелина получила подтверждение, что ее работа стала одной из лучших и вошла в «Книгу Памяти» (от Беларуси только она), а значит, в эту книгу вошел и наш город Слоним, его жители, его герои, герои войны и тыла, ведь свое сочинение Ангелина посвятила памяти своих предков, своих бабушек и дедушек, своих прабабушек и прадедушек.

Иван и Николай Ярощуки в юности

Иван Ярощук, 1937-1941гг.

Лидия и Варфоломей Ярощук в Берлине

Самые яркие и трогательные моменты сочинения

Смена в «Артеке» была успешной как для самой Ангелины, так и для Беларуси. Ангелина стала обладателем почетного звания «Звезда «Артека» (всего 5 детей из 2 500 были удостоены этого звания).

«Волнительно и почетно было стоять на сцене, когда выносили флаг той страны, чей представитель стал обладателем почетного звания. Поздравила меня лично, пожала руку, вручила букет цветов, почетную грамоту, почетный знак Светлана Медведева, супруга заместителя председателя Совета безопасности Российской Федерации Дмитрия Медведева.

Успех порождается большим трудом. Об этом всегда говорят мои родители и бабушки. И я продолжаю идти вперед: занимаюсь балетом, вокалом, верховой ездой, изучаю польский, английский, турецкий языки. Мне интересно все. Может быть, будет звучать слишком пафосно, но за все эти возможности я благодарна всем тем, кто принес эту Победу, кто дал возможность жить сегодня нам, радоваться и наслаждаться счастливым детством без войны. Моя песня, которую я готовлю к праздничному концерту, посвященному 75-летию Великой Победы, так и называется: «Спасибо, деды, за Победу!» Кстати, ее можно будет услышать и на волнах Первого национального радио Белтелерадиокомпании», — добавляет Ангелина в конце нашего интервью.

Анна ВОЛОДАЩУК
anna@gs.by

ПАЗНАЙ СЯБЕ НА ФОТА

Паважаныя чытачы! Пазнавайце на старых фотаздымках сябе, сваіх знаёмых і блізкіх і тэлефануйце нам: 8 (01562) 29-999, 8 (029) 133-04-21 у працоўныя дні з 9:30 да 17:30. Найбольш цікавыя расповеды пра герояў здымкаў будуць надрукаваны ў газеце.

З дзецьмі

Футбольныя заўзятары Слоніма

На фотаздымак футбольных заўзятараў Слоніма, надрукаваны ў мінулым нумары «Аддушыны», пакуль ніхто не адгукнуўся. Водгукі на гэты здымак чакаем і на гэтым тыдні.

Мікола КАНАНОВІЧ
ФОТА З АРХІВА «ГС»

Ажыятаж у кіёску Беларусбанка

У мінулую нядзелю ходнік каля аддзялення Беларусбанка на вуліцы Будаўнікоў у Мастах быў перапоўнены людзьмі, іншы раз тут знаходзілася да дваццаці чалавек.

Чарга ўзнікла за паўгадзіны да пачатку працы і стаяла да закрыцця. Кліенты банка мелі свой інтарэс: хто плаціў камуналку, хто крэдыт, але большасць апытаных мела намер здаць валюту.

Дзіўнае адбылося ў наступны дзень — панядзелак. Гэты дзень звычайна тут выходны, але банк працаваў. Чарга была меншая, не больш за пяць чалавек, стаялі ў асноўным пенсіянеры.

Мастоўскае аддзяленне Беларусбанка на дадзены момант ужо не мае ўласнай аховы. У выпадку пранікнення на тэрыторыю банка невядомай асобы ва неўстаноўлены час спрацоўвае сігналізацыя і паведамленне пра тое, што на аб`екце няштатная сітуацыя, паступае на пульт дзяжурнага ў Гродна. Тыя павінны неадкладна паведаміць наконт здарэння ў Мастоўскае аддзяленне дэпартаменту аховы.

Няма ўжо ў банка сваёй інкасатарскай службы. Грошы з гандлёвых кропак забіраюць ваўкавыскія ці гродзенскія інкасатары.

Язэп ПАЛУБЯТКА
ФОТА АЎТАРА

Чарга ў Беларусбанк у Мастах

НА ПАЭТЫЧНАЙ ХВАЛІ

АДЗІНОКІ ДЗЕД

МАЛЮНАК НОТРNG

Я прыйду дадому,
Вочы затулю
І скажу паціху:
— Беларусь люблю!

А мяне не любяць,
Прагнуць укусіць.
Тое, з чым жыву тут,
Ім не забаліць.

На утульных крэслах
Падпанкі сядзяць.
Мову абпляваўшы,
У мой бок не глядзяць.

Я прыйду дадому
Скажу ціха-ціха:
— Беларусь-радзіма,
Пазбаўся ад ліха.

Будзь багатай, вольнай,
Не сябруй з бядой.
Беларусь-радзіма,
Будзь сама сабой.

А мяне не любіць
Увесь асіны рой.
Зноў прыйдзецца заўтра
Мне ісці у бой.

Я прыйду дадому,
У акно зірну
І парву, напэўна,
На душы струну.

Тую, што напята,
Што надта шчыміць.
Маланкай імклівай
Яна паляціць.

Далёка, за ўзгорак,
Прачарціўшы след.
Там у адзіноце
Дажывае дзед.

У вёсачцы маленькай,
Кінутай людзьмі.
Пра яе не пішуць
Дзяржаўныя СМІ.

Некалі у вёсцы
Дзед жыў не адзін.
Былі лазня, школа,
Стаяў магазін.

Дзеці гаманілі,
Падбівалі мяч.
Іншы раз у хатку
Заглядаў урач.

Белую кашульку
Дзядок паднімаў.
Доктар яго слухаў,
Рэцэпт пакідаў.

Сюды ужо не ходзяць
І не прыязджаюць.
У збуцвелых хатках
Павучкі гуляюць.

А дзед не здаецца:
Хаткі сцеражэ.
А яшчэ ён мову
Сваю беражэ.

Прачнуўшыся раненька,
Вымаўляе дзед:
— Словы ў нас сіроткі!
Ліхі сёння свет.

Потым разам з сонцам
Крочыць да крынічкі.
Забыўся старэнькі,
Што прапала знічкай.

Сталёвымі зубамі
Трактарыст падгрыз.
Уцякла крынічка,
Пабегла уніз.

Ідзе па сцяжынцы
Знясілены дзед,
Пакінуўшы ў хаце
Бабулін партрэт.
Бур`яны навокал!
Затуляюць свет.

Свет жыве, віруе,
Агнём зіхаціць
І як конь стаенны,
Некуды ляціць.

— Дзяцелінка, днець,
Дудачка, драбок, —
З дзедам-беларусам
Мовіць вецярок.

Прылецеў з-за ўзгорка:
Дзеда падтрымаць.
Дзядок прыпыніўся
І давай казаць:

— Ветрык, мае слоўцы
Пану аднясі...
Не захоча слухаць?
Ну дык не прасі!..

Каля беднай хаткі
Ветрык прабягае.
Дзед стары, нямоглы
Беларусь трымае.

Трымай, не здавайся!
Ты пакінеш след.
Ты не адзінокі,
Адзінокі дзед.

Я прыйду дадому,
Вочы затулю
І скажу паціху:
— Дзед, цябе люблю!

2020 год

Аляксей ЯКІМОВІЧ

У чарзе

МАЛЮНАК ЯЎГЕНА ІВАНОВА

У Забэцьках чакалі аўталаўку. Летняе сонца падбіралася да полудня і смаліла неміласэрна, таму бабы-пакупніцы, нібы куры, зашыліся пад бэз на падворку Петруся Лапіка і, пасеўшы на лаўцы, якую ён вынес, вялі свае бясконцыя размовы аб усім і ні аб чым.

— Глядзіце, глядзіце, гэныя цапы ўжо сунуцца па віно, — мовіла Сонька Жыліч, кіўнуўшы на Віцьку і Ваську Зарэмбаў, што, падымаючы пыл, накіроўваліся да іх.

Мужчыны былі стрыечнымі братамі, а здавалася, што роднымі, бо вельмі ж былі падобныя: абодва высокія, худыя, лысыя. Абодва працавалі ў Мінску на заводзе, але калі спіліся, жонкі паперлі на малую радзіму. Іхнія бацькі даўно паўміралі, і Віцька з Васькам пасяліліся ў пустых хатах, што стаялі побач. Да пенсіі ім яшчэ было далекавата, таму жылі з выпадковых заробкаў: каму дровы папілуюць, каму плот паправяць, каму хлевушок перасыплюць. Ім плацілі грошы, давалі прадукты, і мужчыны жылі не тужылі. У абноўках не мелі патрэбы, даношвалі тое, што жонкі далі ў пасаг.

Старыя жыхары Забэцькаў былі задаволены, што Віцька з Васькам прыбіліся да роднага берага, хоць і ставіліся да іх з пагардай.

— Ну чаго, дамы, расселіся? — усміхнуўшыся бяззубым ротам, спытаў Віцька. — Свята сёння якое, ці што?

— Але, свята: пераняёенне парток у другі куток, — пажартавала Ядзя Лаўрушка. — Аўталаўку чакаем, як і вы.

— Пасуньцеся крыху, я таксама сяду, — Васька гатовы быў прымастакавацца побач. — Ногі баляць...

— Чаго ж яны табе баляць? Ад лежні хіба? — Ядзя пасунулася, даючы яму месца.

— Ён учора ў пустую картапляную яму ўпаў, што за вёскай каля ядлаўцовых кустоў. П`яны быў як цэп, — выдаў брата Віцька. — Гэпнуўся так, што, я думаў, ніколі не ўстане. Ледзь вывалаклі з дзедам Міхасём.

— А ты лепшы? Пра сябе раскажы, пра свае прыгоды...

Браты гатовы былі пасварыцца, але пачуўся гул матора, і з-за павароту па каменістай калдобістай вуліцы выплыла аўталаўка. Бабы ўсталі і, калі машына спынілася, выстраіліся ў чаргу.

— Прапусціце нас першымі! — патрабаваў Віцька. — Вы ўжо, напэўна, нееліся, а мы яшчэ не елі і не пілі, бо не было чаго.

— Няхай бяруць, — дазволіла Зіна Рэпка. — Бяруць і адыходзяць, бо надта ж ад іх нясе перагарам.

Бабы паслухалі, далі доступ да імправізаванага прылаўка.

— Булку хлеба, крывяной каўбасы грамаў дзвесце і тры бутэлькі віна, — заказаў Віцька.

Прадаўшчыца Аксана падала хлеб, зважыла кавалачак крывянкі і падала Віцьку. Той адразу ж перадаў усё брату.

— І віна дай тры бутэлькі.

Тая падала дзве. Віцька прыціснуў да грудзей і працягнуў руку за трэцяй. Але бутэлька ўпала і, ударыўшыся аб камень, разбілася.

— О, здаравейшыя будзеце, калі менш выпʼеце!

— Значыць, гэта лішняя была б!

— Апойкі, няма на вас зводу!

Бабы радаваліся, ім прыемна было глядзець, як па ўтаптанай вуліцы разліваецца ружаватае пітво, бо ў саміх мужы, як былі жывыя, не праміналі заглянуць у чарку, апустошаючы сямейны бюджэт.

— За дзве пляшкі палічы, а за трэцюю я плаціць не буду! — катэгарычна заявіў Віцька.

— Але, мы не будзем! — падтрымаў брат.

— Як гэта — не будзеце?! Я ж падала табе ў рукі, а ты не ўтрымаў, ужо і рукі не служаць ад пастаяннага п`янства! — абурылася Аксана.

— Думаеш, надта разумная?! — ажно падскочыў Васька. — Чаму мы павінны плаціць, калі віна гэтага нават не пакаштавалі?!

— То я павінна?! Панапіваюцца да дрыготкі ў руках, усю сілу і розум прапілі ды яшчэ мяне вінаваціць!

— Паважаныя бабы, будзьце сведкамі! — звярнуўся да чаргі Віцька. — Вы ж бачылі, што яна не ў рукі мне падала, а выпусціла бутэльку.

Ад хвалявання і пастаяннага п`янства ягоны твар стаў бардовы.

Бабы маўчалі, бо яны і азірнуцца не паспелі, як бутэлька з барматухай пляснулася вобзем і разбілася. Сведчыць супроць Аксаны было няёмка. Прыстойная жанчына, якую ведалі шмат гадоў, заўсёды выконвае іхнія заказы... Але і сведчыць супроць братоў у такой важнай для іх справе таксама не выпадала. Паломяцца вароты, пацячэ страха ў куратніку ці зробіцца яшчэ што кепскае на сядзібе, да каго пойдзеш? А Віцька з Васькам заўсёды напагатове. Раніцай, пакуль яшчэ не знайшлі што выпіць, папросіш, дасі шкляначку на пахмел і зробяць як трэба. Выходзіла так, што браты проста незаменныя людзі ў вёсцы. А будзеш тут плявузгаць, то потым дзесяць разоў пакаешся...

— Хлопчыкі, Аксанка, не перажывайце! — папрасіла бабка Зімяніха. — Зараз нешта прыдумаем... — Яна паправіла на галаве белую паркалёвую хусцінку, выцерла зморшчанай рукой упалы рот. — Бабы, давайце скінемся па якім рублі, заплацім Аксане за гэну бутэльку, а яшчэ няхай дасць хлопцам другую, цэленькую!

Кабеты пераглянуліся.

— Падумайце, трэба, каб усе засталіся задаволены, тады і нам добра будзе.

Бабы палезлі ў кашалькі, выграбалі дробязь і высыпалі Аксане ў жменю.

— Хопіць, тут ужо больш як на дзве бутэлькі. Калі хочаце, дам яшчэ і два плаўленыя сыркі?

— Давай, Аксаначка! Мы не збяднеем, а хлопцам хоць якая падтрымка.

Засунуўшы ў кішэні сыркі і прыціснуўшы да сябе тры бутэлькі віна, падымаючы пыл старымі красоўкамі, якія былі нагадвалі басаножкі, Віцька пайшоў дадому. За ім з хлебам і крывянкай пацеляпаўся босы Васька. На іхніх тварах праз сіняву праступала радасць...

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ

Главный редактор Николай Николаевич Кононович

Учредитель
Анна Павловна
ВОЛОДАЩУК

ГАЗЕТА ВЫХОДИТ
НА РУССКОМ И БЕЛОРУССКОМ ЯЗЫКАХ

Телефоны редакции:
Velcom: 8-029-133-04-21
факс: 8 (01562) 2-90-00
звонить с 9.00 до 18.00
Skype — gazslon

Для корреспонденции:
231799, г. Слоним,
ул. Красноармейская, д.41
Юридический адрес:
г. Слоним, ул. Красноармейская, 41

Регистрационное удостоверение №65 от 05.03.2009 года выдано Министерством информации Республики Беларусь. Свидетельство о госрегистрации УП "Газета Слонимская" ЮКЛ № 001845, выданное Гродненским областным исполнительным комитетом от 03.04.2003 г.

Свободная цена

Тираж номера 2500 экз.

Время подписания
к печати по графику
28 апреля 2020 года 17:00

РЕКЛАМНАЯ СЛУЖБА
8(044) 715-90-03
8(044) 762-48-39; 8(044) 715-90-03
ул. Красноармейская, 41
e-mail: gs@gs.by, gazslon@gmail.com

Объем — два условных печатных листа.
Газета отпечатана в ГОУПП "Гродненская типография", Гродно, ул. Полиграфистов, 4. индекс 230025
ЛП №02330/39 от 27.03.2014
Заказ № 2027

Распространяется с газетой "Газета Слонимская" по подписке и в розницу по Республике Беларусь

ISSN 1991-3362

